

§. 24. Pakliby v tom případě, když by vyjednávání pozůstalosti po cizozemci, který sobě byl zvolil řádné bydliště v Rakousku, podle ustanovení připomenutých (§. 23) předse vzíti měl úřad cizozemský, účastníci zdejší za to žádají, aby soud rakouský pozůstalost vyjednával, má soud tento vyjednávání dědictví podle zákonů rakouských předse vzíti, pod tou výmínkou, že také účastníci cizozemští, ediktem prvé předvolání, kteří požadování nějaké z práva dědictvého byli snad opověděli, k vyjednávání tomu přivolali.

Kterak se v příčině té jest zachovati, a zvláště jak se má v příčině pozůstalostí poddaných tureckých v Rakousku zemřelých řídití, ustanoveno jest v §§. 140—144.

Pozůstalosti movité těch cizozemců, o nichž se nemůže vyšetřiti, ku kterému státu příslušejí, nebo kteří státního občanství v tom státě, k němuž příslušeli, již pozbyli, vyjednávati mají soudové rakouští a to podle zákonů rakouských.

Fideikomisy mají se zvláště vyjednávati.

§. 26. Byli zemřelý kromě svého svobodně děditelného jmění též v držení fideikomisu, manství, nebo jmění, na němž leží substituce fideikomisní mají se rozličné masy dědictví při vyjednávání zcela oddělití.

Jaká práva má instance vyjednávací.

§. 27. Soud, jemuž přísluší pozůstalost vyjednávatí, jest zmocněn, zříditi dědicům, odkazníkům a jiným účastníkům, byť i osobou svou náleželi pod jinou moc soudní, v případech v zákoně ustanovených (§§. 77., 78.) k vyjednávání pozůstalosti kurátora. Instance vyjednávací má strany všeho, co se vyjednávání pozůstalosti týče, také tehda rozhodovati, když jsou dědicové poručenci nebo opatrovanci, nepřislušející pod její moci soudní. Máli se ale při dělení dědictví, co se týče uvázání se v statky nemovité, nebo v jiných důležitých věcech od nařízení zákona nebo zůstavitele zvláštním umluvením odstoupiti, nebo o práva pochybná porovnání učiniti, jest k tomu potřebí povolení úřadu poručenského nebo opatrovnického.

Jak soudové okresní k vyjednávání pozůstalosti mají spolupůsobiti.

§. 28. Zapisovati úmrtí a zapečetiti pozůstalost, otvírati a vylašovati poslední vůli a učiniti v příčině pozůstalosti všeliká opatření, ježto se nedají odložití, přísluší soudu okresnímu (úřadu služnovskému, pretuře), v jehož okresu se úmrtí událo, vůbec i tehda, když má podle ustanovení zákona o příslušnosti soudní vyjednávatí pozůstalost jiný soud okresní nebo některý dvůr soudní, anebo když se to má ponechatí nějakému soudu zahraničnemu (§. 23.).

Příslušili však vyjednávatí pozůstalost dvoru soudnímu, může dvůr soudní